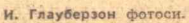

Wm. H. Burdett

бу башлангич партия ташкилотларининг таъмоги тобора кенгайиб борибди. Қайси йилда чинариш, маориф, маданият, соғлиқни сақлаш ва илмий текшириш коллективи борми, кишиларга, йилда чинаришга мухирона раҳбарини қилганга партия ташкилотларини куради. Хозир республикада хали хўнағили, маданият, нурилик ва бошқа термоларда 10174 башлангич, 12108 ҳақ партия ташкилоти, 4704 партия гуруҳи ши кўрляпти. Шу жумладан, колхозларда 1007, санатда 931, транспортда 469, нуриликда 570, соҳовларда 319, ушу юртларда 2813; савдо ва умумий овиалтиши ташкилотларида 514, давелаш муассасаларида 396 башлангич партия ташкилоти бор.

— тижини сафати —

ПАРТИЯ БИЛЕТИ

Хали-хали эсласам, ўша қувончли дамлар кунини нечагина бўлганга ўхшайди. Район комсомоллари табриклар бўлиб партиа билетини топширганга ўн йилларча бўлиб қолди. Билетин олганимдаги ҳаяжонимни тасаввур эта олайман. Ўн ён чўнтагимга эҳтиёт қилиб солар эканман, қалбим аландандай қайноқ, эриб қолган, улуғворни нур билан тўлиб кетган эди.

Қадрдон дўстим уйимда бўлган бир маросимга нима сабаб биландир келмади қолган эди. Кечкурун борсам, хотини билан ўтирган экан. Бошқа вақт бўлганда гина-гудуратга қолар эди, албатта. Ҳозир эса гина-гудуратга қолар эди, албатта.

— Чин орадан табриклаймиз, — деди у. Хотини ҳам унинг бу саниқли тилагига қўшилди.

— Раҳмат, — дедим-у, нимага табриклашганимни билмай ҳайрон бўлдим. Чунки дўстим билан анча вақтдан бери кўришмаган эдим. Бугун партиа билетини олганимдан у хабардор деб сира ўйламасдим.

— Муборак партиа билетини олганимиз билан табриклаймиз, — деди яна.

«Қадрдон дўстим экан» деб ўйлаб ўтирмадим. Энди жунгица «раҳмат» дея олмас эди. Дўстим мендан илгарироқ партиа сафига кирган. Ўшанда у ҳам мен каби янгидан тутилган, ҳаётга ҳозир мен қанчалик бошқача, янада ишонч, барқарор ўмида билан қараётган бўлсам, у ҳам шундай қараганлигини сездим-да бутун вужудим билан теб-раниб жавоб қилдим.

Бу гапларни айтишдан мақсад нима? Коммунистнинг ҳаёти, партиа билети олиш воқеаси партиамиз умумий ҳаётига боғлиқ нарсаму? Гап шунданки, дўстим бир қанча вақт мен билан учрашганга истиснола қилиб, кўнглимни нута-риш йўлини ахтариб юрган, худди шу йўлни энди топанлигига қўйиб, худди шу йўлни энди олиш ҳаётининг энг эзу кунини кўнглимни ома-лайдиган сабаб топан экан, бу бир шахс эмас, умумкоммунистлар ҳаётига боғлиқ нарсаси экан. Ахир, муқаддас партиа билети ҳар кимга ҳам ҳа-соби бўлавермайдими-у. Зотан у олдидан ҳужжат эмас, совет халқининг жанговар, сингалган авангард бўлган Коммунистнинг партиамизнинг асоси деган номга муҳр босилган ғойий ҳужжат бўлди.

Мен коммунистман. Енида партиа билети бор. Бу билет миллионлаб масалаларим билан бирга, улуг партиа кўрсатган йўлдан боришда йўлни юлдуз каби символлар. Уни эъзозлаш, ҳам-ма нарсалардан азиз билиш, унга доғ тушмайдиган ҳар қандай ноҳилидан жингиланиш — партиамиз даҳоси талаб қилган энг муҳим шартлар. Коммунист олдидан киши эмас, у башариёт кўши — улуг Лениннинг масаласиди, ўзи турган партиамизнинг асосини билганим — биринчи рамайл билетини олган Лениндан кейинки мингчилик, ўн минг, юз минг, миллионларчи рамайл партиа билетини олган мушарраф бўлган кишилар ҳам ҳаётиимиз тове бўл-ган партиамизнинг асоси. Коммунист учун бундан ҳам катта бахт борми дунёда! Ленин партиамизга мансуб бўлиш — интимона ҳаёти ташкил эти-шининг олий бормаси ҳисобланган коммунистнинг интимона ҳаёти сафиди бориш, маънавий бойлигини, аҳлиий полиинини, маънавий ва инсимо-ний қамолатини ўзига гармоник равишда мумас-самлаштирган йўли оданинг намунаси бўлишидир.

Жонанжон Совет ҳукумати ўзининг тарихини кичи-ка — салкам ярим асрлик даврида неке тарихини, ликинларни бошдан кечирмади. Ички-ташқи душ-манлар ҳужуми, интервенциянинг ҳуруми, ҳалқ хужалигини таланишнинг оғир ва мураккаб бў-ларди — буларнинг ҳаммасидан қолди ва тетин қийишда партиамиз раҳнамолиги катта роля ў-нади. Ниҳоят, Улуг Ватан урушининг қилин ва оловли билларини аслайдим. Куч-техника микхат-дан тенги бўлмаган дастлабки мангарадан ком-мунистлар олдинги сафда бўлиб кўришди. Жанг майдонларида ва фронт орасида жаңгиларга, ҳалқимизга партиамиз даҳоси мадд бериб турди. Фашист ўки тебиш ўтган партиа билетлари ҳозир музейларда, тирик кишиларнинг уйда сақланмоқ-да. «Мени коммунист деб ҳисоблаб», дея жангга кирган санокис апа-ука, қанчаларинининг ҳиммат ва садонатини қим унутмади! Дунёдаги қайси партиа, қайси махзаб кишиши ўз идеалини совет кишии наби улуғлайди. Асло ўйи бу олимонаб ҳусусият фақат Коммунистнинг партиага ҳосидир. Бинобарин, бизнинг партиамиз ўз хал-қининг тани-шонидир.

Ватан урушида дастлаб солдат, кейин офицер

бўлган бир одам билан сўзлашдим. — Урушга би-ринчи кирган вақтимида ўн тўнчики ўшга ҳам ет-маган йигит эдим, — деди у — ота-онам содда одамлар эди. Ватан ҳимоясига тузатиш олдидан онам кўйлагимнинг кўлтигига тумор тақиб қўйди. Ранжимасин, деб индамадим. Кўп вақт кўлтиги-да юраверди. Муҳим бир пунит ўш бўлган қат-тиқ жанг олдидан партиа сафига қабул қилиш ҳа-қида эриш бердим. Жангдан қолдиб қийи, қанди-датли билетини олиш вақтидаги ҳалқонимини сира унута олайман. Лекин негадир кўнглим гаш бўлаверди. Кейин кўлтигимдаги туморни олиб ташладим-у, бу гашлидан кутулдим.

Жангчининг ғойий полиини туморни кўлтиги-дан ўзиб ташлашдагина эмас, шу билан бирга, партиа билетини қанчалик муқаддас билиши ва уни пом туттиш шартлигини кўпур ҳис этиб ан-лашмайдир. Коммунистлар анимга тулганлигидан вақтда партиага қабул қилинган жонларини кўр-сатар эканлар. «Ватан урушида» деб эзиб қўй-лар. Жангга топанган, енида партиа билети би-лан Ватанини ҳимол қилган коммунист минг марта фахрланшига ҳали. Лекин ҳамма партиа билети ҳам бир хилда муқаддасдир.

Тинчлик, Меҳнат, Озодлик, Тенглик, Қадарлиқ, Бахт-саодат! Бу сўзларнинг ҳар бирида олам-олам маъно бор. Бу қайноқ сўзлар бизнинг партиамиз-гина айта оладиган нидоларидир. Партиа билан халқнинг буюк максаллари ифодаси мумассам-лашган маъмур олти сўз ҳозир наҳон бўйлаб на-рангласида. У прогрессив кишилар қалбидан қайноқ жой топанда империалистик ва напиа-листик дунёни ларзага келтирмоқда. Чунки ин-соният тараккиятини қамолатга етказувиш ком-мунизм асрининг етакчи кучи — Совет Иттифоқи Коммунистнинг партиамиз шундай деб бонг урмоқда.

Биз коммунистлар ана шундай муқаддас пар-тиянинг асосимиз. Партиамиз бонг урган қай-риқларга лаббай деб жавоб берадиган, уни амал-да бонарадиган кишиларгина ўз фазилатини билан бошларидан фарқ қила олади. Партиа асосига ичи қоралин, бировни кўрмаслики, иғвогарлик, галамисли, ёлғончилик, тилғамалилик, манманлик наби илпатлар тамонала ётир. Лекин у партиа билетини ҳимма вақт қизганиши керак. Уни ҳар йўл билан пом, санилаш непом қўлга тушиб қо-лишдан асраши зарур. Партиа асоси деган ном тобора юксак даражага кўтарилимоқда. Енида пар-тия билети бўлган ҳар бир коммунист ўзининг жангидида тутган маъқени ва ўзи омига ибрат бўла олаётганини-йўли эканлигини ҳисобга олиши билан чинакам Ленинни бўла олади. Кишилар он-ги ва ҳулқ-атворларига напиалистик қолдиқларини йўқотишда, коммунизмнинг нур сочиб турган кўч-кизари сари қўйлаётган ҳар бир йигит наҳам-авамо, коммунистнинг ҳаёт-ҳаракатиди, ҳаётида ёрич ифодасини топиши зарур.

Маълуки, жангитимизда ўтимининг кишилар онги ва ахлоқиди саритлари ҳали охиригача турганидан эмас. Бу саритлар меҳнатга менсиз қўй қарашда, жангит ҳисобидан яшашига интилиш-да ҳусусий кўнглини тенгчилигида ва шу на-биларда қамови бўлади. Абсусин, баъзи-баъзида улуг коммунистларга ҳам илашйи қолади. Бундай одамлар муқаддас партиа билети эгаси эканли-ларини унутмадилар. Буларга йўлдан жуза ўз бўлиб, партиамиз унга тўғри йўлни кўрсатиб қўлади.

Партия билети — коммунистнинг энг қийи бў-лиши. Коммунист ўз тарихининг олий ҳужжати-ни ҳамма вақт ёнида тутганидиган, уни эъзозла-ганидиган, уни доғ тушурши ва иснод келтириш-дан қанчалик санилашгандагина қалбини шўбха, ру-тубатдан шунчалик ҳали сезади. Шундай қилганда унинг ўзига бўлган ишончи ортади, партиа асо-си деган таабирур ном билан ҳақли равишда гу-рурлана олади.

Мен коммунистман, енида партиа билетим бор. Унга миллионларчи рамайллардан бири эзиб қўй-ялган. Лекин мен барбидир, биринчи рамайл партиа билетининг эгаси улуг дохил партиясига мансуб ва унинг масаласиди кишиларданман.

Ўз йилдан кўпроқ вақт илгари пролетариатнинг улуг устозлари Карл Маркс ва Фридрих Энгельс «Коммунистнинг тарихи» мақолада «Европа бўй-лаб бир шарпа — коммунизм шарпаси оралаб юри-ди», деб ваган эдилар. Ҳозир бу шарпа эмас, ҳақиқатга айланди. Улуг Советлар Иттифоқи, Евро-па, Осиёдаги социалистик мамлакатлар комму-низмнинг ёруғ йўлига тушиб олдилар. Менинг азиз Ватанимда эса коммунизмнинг муқаддас биноси нури чўкича кўтариламоқда. Мен ана шу жа-миётда коммунистлар сафиди аяшадиган билан, Ленин партиамизнинг асослигига шўхидим — партиа билетим билан фахрланаман.

Ҳабиб НУЪМОН.

Кўзимиз қорачиғи

(ПАРТИАМИЗГА ЁҚУВЧИ ПИОНЕРЛАРДАН)

Партиямиз Кўзимиз қорачиғи, Партиямиз Олам кўёш чироғи.	Ҳаммасининг эгасимиз биз, Инсон.
Партиямиз доим бизни ўйлейди, Бир бизни-мас, ер юзини ўйлейди.	Инсон деган буюк номини ардоқлар, Инсон ҳурмат-эъзозини пок сақлар.
Ўйлар доим: ер юзини тинч бўлсин, Тинч бўлсин-у, бирлик-дўстлик — куч бўлсин.	Партиямиз жону дилдан севамиз, Севиб, хизмат қилиб, завоқлар сурамиз.
Одам қўли етмаган жой қолмасин, Одам ўғли узсин ойбоғ олмасин.	Чунки биз ҳам улуг Ленин фарзанди, Партиямиз умиди, ғўйбарбанди. Коммунизм қурувчи ёқувчимиз, Шунинг учун дунёда биз кўчлимиз.
Ҳамма нарсаси инсонга эгсин бўйсин, Инсон учун ишлаб турсин тинмайкин.	Партиямиз Кўзимиз қорачиғи, Партиямиз Олам кўёш чироғи.
Ер-сув, ҳаво, қўёш, ою осмон,	Қўядус МУҲАММАДИЙ.

Тошкентдаги 2-автомобиль заводидаги шоҳир слесари Х. Қамолов ўз бахтини меҳнатдан топи. У айни вақтда ТИНИМСХ-нинг VI курсида ўқимокда. Эш коммунист Х. Қамолов ҳозир КПСС XXIII съезди шарафига бошланган меҳнат вахтасида туриб ишла-моқда.

А. Палехов фотоси.

МЕҲР БУЛОҒИ

Қишлоғимиз тоғ ёнидагида жой-лашган. Ўтагини шўх сой ювиб ўтади. Хонадонлар шу сойдан мис кўзаларда сув келтиришади. мол-ларини ҳам шу ердан сугоришади. Кекса темирчи Исмоил бобо бир неча кун қирғоқда ўйлашмоқ, сув олаётган жойда зинапола ясади. Битказиди бирдан кўзга кўри-най қолди. Дўнонда ўқилиш қолди-риб, ҳар тонг тоғда чиқиб кетаёт-ганини кесалардан бирикни ки-пи кўрибди. «Кекса коммунист. Шу тоғларда босмачилар билан курашган. Ўша ўт-овоқли йил-ларини қўйсиз кетса керак» дейиш-ди.

Орадан неча кунлар ўтди. Ки-шиларнинг Исмоил бобога ишлари ҳам бўлмади қолди. Жазирача ё-ки кўнларининг бирида кишилар ё-ки қўш ўртасидан ўтирдан кўш қўш ялтлаган аргамчи киш-лоқ томон ўрмалаб келатгани-нинг тўвоқи бўлди. Исмоил бо-бо тоғ устидаги жарикда қўлма-ча бўлиб ётган бўлоқни «тўғу-лу» қолди халос этиб, янги йўлга бошқариб юборган эди.

Шу-шу қўлнинг бўлоғи қишлоқ-қа, киши аҳлининг меҳр булоғи Исмоил бобога оқнади-оқнади. Ота оламдан кўз юмди. Аммо унинг номи ширин сувли бўлоқдай аба-дий ялпайди.

ҲАЁТ ТОВУШИ

Чўл. Оппоқ қор. Шу улкан оқ-гилан устидан ҳақаш ортлган юк машинаси гилдираклари билан ик-ки чизик тортиб борапти. Кўчли изириги ҳақлашгандак нага-пага қорларни машина даразасига кел-тириб уради, қабилда ўтирган-ларнинг қўлоқ, бурнини муздек тиллар билан ялаб, қўздан ёш оқизади.

Машина чўл бетидида холдек кўриниш турган Чўчқосой бўлоғига етганда атроф қўчоқлашади. Бу-лоқ атрофидида ўтовларни митил-лаб чўроқ кўрибди. Шофер ёнида ўтирган қийи кўз, мўйлабига оқ-оралаган, чўтир юзли киши пўсти-

ҚАЛБ-ҚАЛБГА ТУТАШ...

нинг ёқасини кўтариб, катта кизини бурнини машина синасига тираб, қўй қўзалари билан ўтов-ларга қаради.

— Шу ерда тўхта. — Товуши шовишган кишиникидек пихил-лаб эшитилди. Сўнг икки қўлини боғига тўтиб йўталди. — Яна тунда адашиб юрмайлик.

Улар машинадан тушибди. Қў-лоқ, дўмлар кесилган тўрта ич-ириллаб келиб, уларнинг атрофини ўраб олди. Олдиндаги ўтовнинг пасткам нават эшиги очилиб, ун-дан чакмон кийган, саллали, чўқ-қий соқол чол эгилшиб чиқди.

— Қайт, қайт, қайт изинга, — деди у. Итлар жим бўлиб изига қайтишди. Чол йўловчилар билан бориб кўришди.

— И-е, Эшмурод бўтам, омон-мисан, Қани, қоринлар.

Лампа ўтовия хира ёритиб ту-рарди. Ўртадаги манжалда саксо-вул ўтини лангиллаб турибди. Меҳмонлар кизга устидаги кўра-чада ўтиришди. Чол уларга қўм-ғондан бўлган турган чой қўй-иб берди. Катта тоғдада қорил-ган тўшт келтириб қўйди. Манжал-нинг иссини элтиди. Шофер йи-гит икки пилла чой ичиб, тўштга қўл урмасдан ўтирган жойда му-д-раб, ўтов деворига суянганча ух-лаб қолди. Эшмуроднинг ҳам ўқу-босиб келарди.

— Чарчаб сизлар, ётиб дам-олинг, — деди чол. Эшмурод усти-га пўстинини ташлаб, кўрпагада чўвишди.

Ярим тунда эшик тақиллади. Яна, ана тақиллади. Сўнг эшик зарб билан очилиб, ичкарига из-тириш билан пўстини уралган ки-ши кирди. У деворга суялиб ёт-

ўзини ерга уриб азоб чекаётган хотини кўз олдига келиб, уйқуси-раб яна ёниб қолган. Эшмурод аканинг ёқасидан торти:

— Келинчигини тўлоқ тутяп-ти.

— Тўлоқ?! — Эшмурод ана бир-дан қўшини олди. — Қарада у?

— Этова.

— Юр, — Эшмурод ана пўстини-нинг енгларини қийи, ўридан турди.

— Шоферни ўйотайлик.

— Майли, — Улар икковлашиб шоферни ўйотмоқчи бўлишди. Игит кўзини очмади.

— Э, э, — деди Эшмурод ана қўл-силтаб, — боза, меҳри, тўлоқ аз-обини қаердан билсин ҳали-у.

Радиатордаги сув музлаб қол-ган экан. Эшмурод манжалдаги қўмғонини олиб чиқиб, қайиқ су-вини солиди. Моторни ёқиб қабилга кирганда, Лўнка хотинини қалби пўстинга ўраб қийди. Учовлари қабилгага тикилиб ўтиришди.

— Тонг оқариб келатганда қиш-лоқ туғуққонаси атрофида пў-стини қийган икки киши енига пўф-лаб, дағал этиллар билан гар-гўр қор босиб юришарди. Айон остидаги эшик очилиб, оқ халатли жувон кўрибди. Қора кўларини жовдиратиб, неки пўстинликка тикилибди. Бахтли ота қайси эканли-гини ақраётмади.

— Сўнчи, сўнчи, Қасан-Ху-сан, — деди-да, эшини ёниб кириб кетди.

Луқинвой икки фарзанд кўрга-нидан, Эшмурод ана янги икки ҳамқўшлоқ орттирганидан хурсанд эди.

ЯНГИ РАИС

Қишлоқнинг бир чеккасида ат-рофи паҳса девор билан ўралган ҳовли бор. Унинг орқаси пахта-зор. Бу ерда Муаззам хола тура-ди. У шилгида асено бошлиғи бў-либ ишлаган, довруғ таратган. Фермада ҳам ҳалол меҳнат қи-лган. Бир йили кўзда ариқ қазгани қишлоқдага у катта бел билан лойин икки метр баландликка чир-пиратиб отаверганда, терлаб-пи-чиб турган эркаклар замдан бо-қиб:

— Епирай, — дейишган эди. Ўйга қайтишганда эри:

— Кўп ўзининг уриштираве-ме, меҳри билан, — деган эди.

Ана, ҳозир ўша Муаззам ҳовли-га чиқиб, оғиротўрада исиниб ўти-рибди. Тоби кўрон, мадорси. Эри урушга кетганда дом-дара-синиз. Ёлғиз ўли Тошкентда ўқи-шда, Қўни-қўнлар билан, унинг ҳолидан хабар олиб туришди. Ле-кин қоллоқ катталардан бирорта-си келмайдди. Раислар ҳам тез-тез алмашавериб, бир-бирини таниш-ма-май қоллишди.

Уни ҳам унутиб юборишган-да. У камунистнинг қўнғишганда ў-лидан келган хатни олиб, тизза-сида қўйди. Ориқ бармонлари би-лан уни текислаб, ёл бўлиб кетган саргларга кўз югуртиди. Шу пайт эски дарвоза «гил» очилди. Бо-шида эскироқ нулоқчин, пўфайла қийган, ўрта бўй, ориқ, кенг пе-шонасини майда ажиллар қопла-ган нотаниш киши кўрибди. Салом бериб, сулавинг бир четиди ўти-ри. Қол-аҳвол сўраб, усти уйили-тушган айвонга, зах ярим белига-ча чиққан уй деворларига сичиш-лаб тикилди. Ўзгалини ўқиниш сўради:

— Хат-пат ёзиб турибдими?

— Ҳа, — деди Муаззам хола ла-б-лари пирпираб.

— Пенсия олсанми?

— Йўқ.

Нотаниш киши йигитни қашиб ўридан турди. Ўйчан қўзалари би-лан атрофга сичиқлаб тикилишди, қамчилини айтимай қийи кетди.

Эртасини қўни эрталаб Муаззам хола дарвозаси олдида тахта, шиф-фер ортлаган машина келиб тў-тади. Ундан беш-олти киши туш-ди.

— Янги уй билан бирга холанинг хаста кўни ҳам кундан кун тик-лаиб боради.

Салом НУРОВ.

СОФДИЛ, КАМТАР БУЛАЙЛИК

лоқ сувидек мусаффо бўлиш-лари керак. КПСС Устави ҳам шунини тақозо этади.

...1945 йилнинг ёзи эди. Со-вет Армияси сефидан кишлоқ-қа қайтиб келдим. Улуг Ватан урушида яредор бўлганимни, солғилим яхши эмаслиги са-бабли бирор энгилорчи иши мўлқаллаган эдим. Қоллоқчи-роқ «раис бўласан» деб туриб олишди.

— Сена кетмон чопасан девяттинмиз йўқ. Ҳужаликка турги раҳбарини қил, софдил, тадбиркор, халқпарвар бўл. Халқ буюрди, фронтда ажалга тикка бордиларинг. Мана, ҳалқ сени раисликка маъзул қўрла-пти, белии маҳкам боғлейвер, ука.

Бу сўзларни қоллоқ тузуми ветеранларидан бири айтиди. Раисликка сайландим. Бирин-чи йили 257 гектар майдоннинг ҳар гектаридан 8 центнердан пахта топширдим.

Орадан 21 йил ўтди. Ўтган йили 1980 гектар пахта майдо-нимизнинг ҳар гектаридан 41,3 центнердан хирмон кўтардик. Коллектив ҳужалик эканоника-си ривожланди, қоллоқ қишло-қининг маданий қиёфаси ўзга-риб кетди. Халқнинг турмуши яхшиланди. 1965 йилда 2,2 миллион сўм даромад қилин-ди, ҳар қоллоқчининг ўртача

ойлик иш ҳақи 135 сўмни таш-кил этди.

Шундай қилиб, қоллоқчимиз илгор қоллоқлардан бирига айланди. Ишлаб чиқариш ил-горларидан бир гуруҳи орден ва медаллар билан тақдирлан-ди. Ҳукуматимиз менинг кў-симга «Олтин Юлдуз» тақиб қўйди. Бу ютуқлар — коллектив-нинг умумий меҳнати самар-расидир. Дуруст, бунда раҳ-барлиқнинг роли катта. Ба-рибир раҳбарни халқ сай-лайди-ку. Шундай бўлган, ки-шилар ишончини оқла. Оқлай олмаганини, бунини тан ол, ҳо-лингини билиб, қўрибни қолган жойда ишла. Ваъдасизлик, шовқин-суронлар билан узоқ-қа бориб бўлмайди.

Биз қадрларни софдиллик, ақилдонлик ва ростўйлик ру-ҳида тарбиялашга жиддий эъти-бор бермоқдамиз. Партиа йи-гилишлари ва правление маж-лисларида шу ҳақда принци-пал гаплар бўлади. Қабул қи-лган қарорнинг ҳар бири модадан эник баҳарлиқши, айтилган сўз ерда қолмасли-гини кўришди — диққат мар-казида. Ёлғиз сўзга йўл бо-рилмади. Бир кун бригада бошлиғи Рузбой Ҳудайназа-ровни нотўғри хатти-ҳаракати учун ишдан бўшатдик. У қў-йилган участкада ҳалол ишлаб,

қандай экин экиш тўғрисида баҳс кетди. Мен шол ва мак-жақхори тарафдор бўлдим. Партом ва менинг ўринбас-арим «беда экиш керак» деб туриб олишди. Правление мажлисида беда тарафдорлари ўларнинг ҳақ эканликлари исботлаб берди, мен ўз фик-рини хато эканлигига иқдор бўлдим.

Базилор хатони эътироф қи-лиш раҳбарнинг обрўсини ту-тиришда, деб ўйлашди. Бу му-тлақо нотўғри. Тўғри фикр-га қўшилиш, коллектив би-лан маслаҳатлашиб раҳбар-нинг обрўсини ошириди, ки-шиларда активлигини кучайти-ради.

Принципаллик — коммун-истнинг яхши хислати. Қон-музвар ва техникўрларга шарафатсиз бўлиш керак. Биз артель уставида оғишмай амал қилишни учун курашялмиз. Ҳамма ҳалол меҳнат қилади, қоллоқ мулкни муқаддас би-либ кўз қорачиғидек сақлайди. Йигиллиларда танкид ва ў-зини танкиддан қучайтириш; жамоат тежашлотлари ва халқ контролёрларининг феолити-ни ошириш ишимизга катта ёр-дам бермоқда. Ҳақиқий раҳ-бар ҳушмадўй ва логанбар-дорлардан ҳазар қилишчи ло-қим. Кибр-ҳаво, мажнатбозлик

кишини коллективнинг ишончи-дан маҳрум этади, бебўрда ки-лади. Ҳазорасп районидаги «Москва» қоллоқчининг раис-и С. Авазов, Гулран раис-и Кирова номли қоллоқ-чининг собиқ раиси У. Исов маъманликка берилганликлари учун ҳам қоллоқчилар улардан юз ўғирдилар.

Бизда кўп йиллар давомида давр ва кишилар имтиқонидан ўтган, бот тажриба орттирган қоллоқ ишлаб чиқаришнинг моҳир даргалари кўп. Қ. Ра-ҳимов, З. Худойбергенов, Ш. Нам, Н. Ҳасенов каби раис-лар — омманинг талантли таш-килотчилари. Турмуш таж-рибасига таяниш ва фан ютқ-ларини жорий этиш бир-бири-га қўшиб олиб боришга ана шундай ижобий самара бера-ди.

КПСС Марказий Комитети март Пленуми қоллоқ демо-кратиясини ривожлантиришда янги босқич очди. Биз қоллоқ-чиларнинг умумий йигилиш-ларини тез-тез ўтказиб, муҳим масалаларни коллектив ишти-рокида ҳал этмоқдамиз. Шун-дай шароит вужудга келтириш керакки, қоллоқчи коллектив ҳужалиқнинг ҳақиқий ҳужай-ни эканлигини ҳамма вақт ҳис қилсин.

Беш йилликка қадам қўйдик.

Яхши ном ва обрў қозониш-ни ҳамма ҳам истади. Айниқ-са раҳбар ҳодим халқнинг ишончи ва ҳурматига сазовор бўлиш керак. Ҳизматинг ту-рбайли халқ сени жондидидаи севса, бу меҳр-муҳаббатини унинг қабилдан бировларнинг давати би ҳуқими билан чи-қариш қийин. Лекин, яхши ном, обрў-эътибор қишга ҳеч қачон ўз-ўзидан келмайди.

Яхши одам бўлишнинг шарт-лари коммунизм қурувишнинг ахлоқ кодексидаги ўз иф-одасини топган. Софдиллик, ростўйлик — давримизда қам-лол топтаётган яхши инсоннинг олжановб фазилатидир. Ҳусу-сан, коммунистлар софдиллик қамунасини кўрсатишлари, бу-

Коммунист мулоҳазаси

